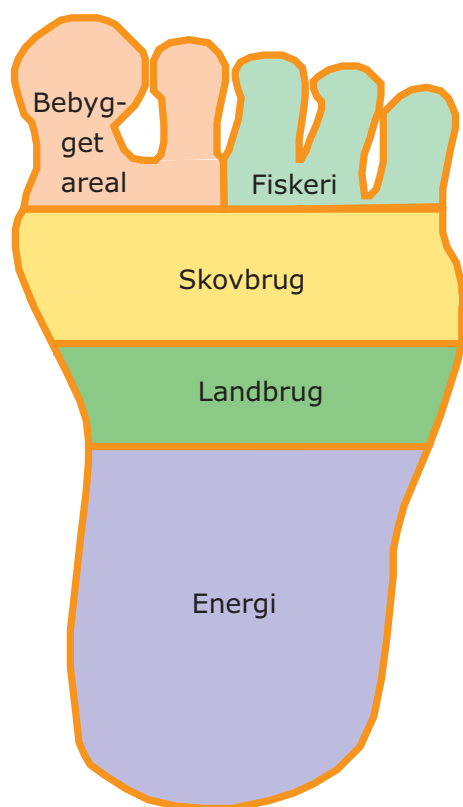

Fra levefod til fodspor:

Hovedbidrag til det økologiske fodspor.

Praktisk taget alle de aktiviteter, vi engagerer os i hver eneste dag, bidrager på den ene eller anden måde til vores økologiske fodspor. Når vi tænder for varmen, forbruger vi olie, som kommer fra et oliefelt og samtidig producerer vi CO_2 , der ledes ud i atmosfæren og skal optages af planter ved fotosyntese. Begge dele beslaglægger lidt af vores planet.

Når vi spiser tomater, så bruger vi en lille smule af en tomatmark i Spanien eller et drivhus på Fyn. Faktisk er det lidt mere kompliceret, for der svarer nemlig også et vist areal til emballagen om tomaterne, hvad enten det er pap eller det er en konservesdåse. Den er fremstillet ud fra et ganske lille areal skov eller fra et område med jernmalm.

Der er også brugt energi til at varme det fynske drivhus op, til fremstilling af gødning, til uds melting af dåsen og til at transportere tomaterne til supermarkedet, hvad enten de kommer fra Spanien eller Odense – og også energi til at holde tomaterne kølige eller konservere dem, og til at hente dem hjem fra supermarkedet.

Hver gang har vi brugt lidt olie og produceret lidt mere CO_2 . Faktisk har det hele også krævet en lille smule plads på vejene og i supermarkedet – og dagen efter måltidet bruger vi også lidt af rensningsanlægget. Det er en næsten umulig opgave at beregne fodsporet helt præcist. Derfor er det vigtigt at finde de største bidrag til fodsporet, lave nogle rimelige gæt, hvis man ikke kender alle data præcist, og så lave en beregning ud fra dem.

Der er fire hovedbidrag til en persons økologiske fodspor, nemlig:

- Bebyggelsesareal (huse, haver, veje etc.)
- Skovareal (byggematerialer, papir, møbler etc.)
- Fødevareareal (landbrugsprod., havareal til fiskeri)
- Energiareal (samlet energiforbrug, også til byggeri og fødevareproduktion)